یادداشت

اقتصاد ایران پس از شوک

چرا «مقاوم‌سازی ساختاری» باید به پارادایم بقا-رشد تبدیل شود؟

عابد مشایخ
مشاور جانشین وزیر صمت

اقتصاد ایران دیگر صرفا با یک دوره رکود، تورم یا کمبود منابع ارزی مواجه نیست؛ مسئله، تغییر کیفیت بحران است. وقتی تولید هم‌زمان از ناحیه نفت، صنعت، انرژی، تجارت و سرمایه‌گذاری تحت فشار قرار می‌گیرد و در همان حال سطح عمومی قیمت‌ها با شتابی کم‌سابقه افزایش می‌یابد، دیگر نمی‌توان با یک سیاست منفرد به مسئله پاسخ داد. اقتصاد وارد مرحله‌ای می‌شود که می‌توان آن را «شوک سیستماتیک» نامید؛ شوکی که هم‌زمان ظرفیت تولید، ثبات پولی، تجارت خارجی و انتظارات اقتصادی را هدف قرار می‌دهد. داده‌های بهار ۱۴۰۵ عمق این تغییر را آشکار می‌کند: رشد اقتصادی ایران با احتساب نفت به منفی ۱۰.۱ درصد و بدون نفت به منفی ۴.۶ درصد رسیده است. در همین فصل، ارزش افزوده بخش نفت و گاز ۲۶.۴ درصد کاهش یافته و صنایع و معادن نیز افت ۱۴.۷درصدی را ثبت کرده‌اند. در سوی دیگر، تورم نقطه به نقطه مردادماه به ۸۹ درصد رسیده و تورم سالانه نیز ۶۹.۹ درصد گزارش شده است. صندوق بین‌المللی پول نیز در به‌روزرسانی جولای ۲۰۲۶، رشد واقعی اقتصاد ایران در سال ۲۰۲۶ را منفی ۵.۴ درصد و تورم متوسط را حدود ۶۸.۹ درصد برآورد کرده است. البته خود صندوق تاکید کرده که چشم‌انداز ایران به‌شدت تحت تاثیر تحولات ژئوپلیتیک و تحریم‌ها قرار دارد و عدم قطعیت آن بالاست. در چنین شرایطی، پرسش اصلی دیگر این نیست که «چگونه اقتصاد را از رکود خارج کنیم؟»؛ پرسش بنیادی‌تر این است: چگونه اقتصادی بسازیم که حتی در شرایط شوک، بتواند تولید کند، تجارت کند، تأمین مالی کند و خود را بازسازی کند؟ پاسخ به این پرسش را باید در مفهوم مقاوم‌سازی ساختاری جست‌وجو کرد؛ مفهومی که می‌تواند مبنای یک «پارادایم بقا-رشد» برای اقتصاد ایران باشد.

بحران امروز سه‌بعدی است

شوک کنونی را نمی‌توان صرفا به جنگ، تحریم، تورم یا کاهش درآمد نفتی فروکاست. آنچه اقتصاد ایران تجربه می‌کند، برهم‌خوردن هم‌زمان سه تعادل اساسی است. نخست، تعادل عرضه آسیب دیده است. افت نفت، محدودیت انرژی، اختلال زنجیره تأمین و کاهش فعالیت صنعتی به‌طور مستقیم ظرفیت تولید را کاهش داده‌اند. نکته مهم آن است که حتی حذف نفت از محاسبه رشد نیز اقتصاد را در محدوده منفی نگه می‌دارد. بنابراین مسئله صرفا «نفت کمتر» نیست، بلکه ضعف ظرفیت تولید غیرنفتی نیز به مسئله تبدیل شده است. دوم، تعادل خارجی تحت فشار قرار گرفته است. هرگاه درآمد ارزی کاهش یابد اما نیاز به واردات کالاهای اساسی، مواد اولیه و تجهیزات تولیدی باقی بماند، اقتصاد با یک دوگانه دشوار مواجه می‌شود: حفظ ذخایر ارزی یا حفظ تولید. راه‌حل پایدار، نه سرکوب تقاضای وارداتی، بلکه بازطراحی ترکیب و مسیر تجارت خارجی است. سوم، تعادل انتظارات آسیب دیده است. در اقتصاد تورمی، مردم و بنگاه‌ها تنها بر اساس قیمت امروز تصمیم نمی‌گیرند؛ آنها درباره قیمت ارز، هزینه مواد اولیه، آینده تقاضا و امکان تأمین مالی فردا نیز تصمیم می‌گیرند. وقتی افق تصمیم‌گیری کوتاه شود، سرمایه‌گذاری بلندمدت نخستین قربانی خواهد بود. از همین‌جا تفاوت میان «مدیریت بحران» و «مقاوم‌سازی ساختاری» آشکار می‌شود. مدیریت بحران می‌پرسد چگونه از شوک امروز عبور کنیم؟ مقاوم‌سازی می‌پرسد چگونه شوک بعدی را کم‌هزینه‌تر کنیم؟

پارادایم بقا-رشد چیست؟

اقتصاد ایران برای سال‌ها میان دو انتخاب در ظاهر متضاد گرفتار بوده است: یا حفظ ثبات کوتاه‌مدت با ابزارهای اضطراری یا اجرای اصلاحات ساختاری با تحمل هزینه‌های کوتاه‌مدت. پارادایم بقا-رشد می‌گوید این دو را نباید از یکدیگر جدا کرد. در این چارچوب، هر سیاست کوتاه‌مدت باید یک ظرفیت بلندمدت نیز ایجاد کند. حمایت از بنگاه نباید صرفا زیان امروز را جبران کند؛ باید زنجیره تولید فردا را حفظ کند. سیاست ارزی نباید فقط بازار امروز را آرام کند؛ باید دسترسی تولیدکننده به نهاده را تضمین کند. اصلاح بانکی نباید صرفا ترازنامه بانک‌ها را اصلاح کند؛ باید نظام تأمین مالی تولید را بازسازی کند. به همین دلیل، مقاوم‌سازی واقعی حداقل پنج ستون دارد.

ستون نخست: ثبات پولی بدون سرکوب اقتصادی

مبارزه با تورم نمی‌تواند تنها به کنترل نقدینگی تقلیل یابد. در شرایط شوک عرضه، اگر سیاست پولی بیش از اندازه انقباضی شود، ممکن است تورم را با هزینه عمیق‌ترشدن رکود دنبال کند. از سوی دیگر، تأمین مالی کسری بودجه از مسیر پولی، حلقه‌ای را شکل می‌دهد که از کسری بودجه به رشد پایه پولی، از آنجا به ارز و سپس به تورم منتقل می‌شود. بنابراین هدف باید انضباط هم‌زمان پولی و مالی باشد؛ کنترل رشد ترازنامه بانک‌ها، اصلاح بانک‌های ناتراز، مدیریت اضافه‌برداشت، افزایش شفافیت بودجه و کاهش تدریجی وابستگی مالی دولت به درآمدهای نفتی. ثبات قیمت‌ها پیش‌شرط رشد است، اما ثبات قیمت‌ها بدون اصلاح ساختارهای تولید و بودجه پایدار نخواهد ماند.

ستون دوم: بانک از «مسئله» به «زیرساخت رشد» تبدیل شود

نظام بانکی ایران در نقطه‌ای قرار دارد که اصلاح آن دیگر یک پروژه تخصصی درون بانک‌ها نیست؛ یک مسئله ملی برای رشد اقتصادی است. بانک ناتراز، اعتبار را گران و غیرقابل پیش‌بینی می‌کند. اعتبار گران، سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد. کاهش سرمایه‌گذاری، بهره‌وری و ظرفیت تولید را پایین می‌آورد و در نهایت فشار تورمی را تشدید می‌کند. بنابراین اصلاح بانک‌ها باید هم‌زمان سه هدف داشته باشد: پاکسازی ترازنامه، تقویت سرمایه و هدایت اعتبار به فعالیت‌های مولد. افزایش سرمایه بانک‌های سالم، حل‌وفصل بانک‌های ناتراز و نظارت داده‌محور باید بخشی از یک معماری واحد باشند، نه مجموعه‌ای از اقدامات منفصل.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

عکس: سپند ناکی، شرق

روایت غلامرضا نوری‌قزلجه، وزیر کشاورزی، از روزهای نفس‌گیر جنگ و تأمین امنیت غذایی مردم ایران در گفت‌وگو با «شرق»

مأموریت دشوار

یک صبح پاییزی درست در میانه جنگ، غلامرضا نوری‌قزلجه، وزیر کشاورزی دولت چهاردهم میهمان روزنامه «شرق» شد. درست در شرایطی که چشم‌انداز جنگ مبهم‌تر از همیشه به نظر می‌رسید و مسعود پزشکیان بعد از سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل راهی تهران شده بود. ساعاتی پیش از ورود وزیر کشاورزی به دفتر روزنامه، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا طرح پیشنهادی ایران برای پایان جنگ را رد کرده و رسانه‌های بین‌المللی نوشتند مذاکرات ایران و آمریکا در حاشیه سازمان ملل ختم به نتیجه نشده است. این اتفاقات در حالی رخ می‌داد که از ۲۴ فروردین امسال، آمریکا علیه ایران محاصره دریایی اعمال کرده است. هرچند مدت کوتاهی و به دنبال امضای یک تفاهم‌نامه ۶۰روزه محاصره دریایی کشور لغو شد، اما این تفاهم‌نامه به انعقاد یک توافق‌نامه جامع نرسید و محاصره دریایی ایران دوباره از ۲۳ تیر از سر گرفته شد. محاصره دریایی کشور و جلوگیری از بارگیری و تردد کشتی‌های تجاری و نفتکش‌های ایران در شرایطی انجام شد که آمریکا مدعی است تحریم ایران شامل تحریم غذا و دارو نمی‌شود اما از دیوار سخت محاصره هیچ کشتی حامل غذا و دارو هم رد نشد. فشارها بر ایران به همین‌جا ختم نشده و در هفته گذشته مدام اخبار محدودیت‌های پی‌درپی پروازهای ایران و نوعی محاصره هوایی در رسانه‌ها مخابره می‌شد. در این میان، بخش قابل توجهی از تجارت کالاهای اساسی و دارو به مرزهای زمینی منتقل شد و این فرایند روند تجارت و دسترسی مردم به غذا و دارو را کُند و پرهزینه کرده است.

این مضیقه در حالی است که در فاصله کوتاهی از جنگ رمضان، جنگ ۱۲روزه آمریکا و اسرائیل علیه ایران و در انتهای خرداد ۱۴۰۴ رخ داده بود؛ در واقع دو جنگ در یک سال.

غلامرضا نوری‌قزلجه در چنین شرایط دشواری در مقام وزیر کشاورزی مسئولیت تأمین امنیت غذایی مردم ایران را بر عهده داشته است. او به «شرق» می‌گوید: «سال‌های طولانی وزارت کشاورزی به عنوان یک وزارتخانه دست چندم و خارج از اولویت تلقی می‌شد؛ هرچند پشت تریبون‌ها و در شعارها کنار نام این وزارتخانه اصطلاح استراتژیک به کار می‌رفت و اسم آن با امنیت غذایی مترادف می‌شد، تا زمان جنگ شاید کمتر کسی می‌توانست اهمیت این وزارتخانه را در بحث امنیت غذایی آن‌چنان که هست، درک کند».

روزهای نفس‌گیر جنگ و روایت یک وزیر

وزیر کشاورزی به جنگ سال ۲۰۲۲ دو غول غلات جهان، یعنی روسیه و اوکراین اشاره می‌کند و می‌گوید این جنگ توانست تورم غذا را بعد از دهه‌ها در اروپا بحرانی کند و به نوعی درس آموخته برای سایر کشورها باشد؛ به‌ویژه برای خاورمیانه که مدام درگیر تنش و جنگ بوده است.

نوری‌قزلجه می‌گوید از همان ماه دوم تحویل پاستور به مسعود پزشکیان، پیشنهاد داده است: «سطح ذخایر کالاهای اساسی کشور را بالا ببرند و دولت بعد از کسب اجازه از رهبر شهید انقلاب برای تأمین منابع مالی، شروع به ذخیره هرچه بیشتر کالاهای اساسی کرده است. این مسئله سبب شد کشور در طول مدت جنگ و بعد محاصره دریایی با کمبود مواد غذایی مواجه نشود».

او تأکید می‌کند در مقاطعی دولت ناچار شده است از ذخایر مواد غذایی استفاده کند، بلافاصله این ذخایر جایگزین شده‌اند تا در صورت تداوم جنگ، تأمین غذای مردم کشور با مشکلات جدی روبه‌رو نشود. این اتفاقات در شرایطی رخ داد که دولت مسعود پزشکیان وارث انبوهی از مشکلات اقتصادی سال‌های گذشته بوده است؛ از بحران آب و ناترازی انرژی تا ناترازی منابع و مصارف بانکی و بدهی‌های دولت‌های گذشته که به آینده منتقل شده بود و... .

شرایط مشابهی که وزیر کشاورزی می‌گوید در ساختمان شیشه‌ای خیابان طالقانی وجود داشته است. هرچند او تأکید می‌کند علاقه‌ای ندارد در گذشته کنکاش کند و بیشتر به رفع چالش‌های پیش‌رو فکر می‌کند، اما وزارتخانه محل کار او در روزهای ابتدایی که نوری‌قزلجه به آن پا گذاشته است، با انبوهی از مشکلات مالی مواجه بوده است: «واردکنندگان کالاهای اساسی و نهاده‌های تولید چیزی حدود ۵.۵ میلیارد دلار مطالبات ارزی داشتند و بدهی‌های معوق شرکت‌های دولتی این وزارتخانه به ارقام قابل توجهی می‌رسید تا آنجا که برخی از این شرکت‌ها تقریبا دیگر قادر به ادامه فعالیت نبودند و به نوعی از نظر مالی و گردش مالی دچار فروپاشی شده بودند».

این بار سنگین مالی اما مانع از آن نیست که وزیر کشاورزی ذخایر استراتژیک کالاهای اساسی را نادیده بگیرد؛ چراکه رویدادهای منطقه و جنگ‌های پی‌درپی از جنگ روسیه و اوکراین تا جنگ اسرائیل و غزه و ناآرامی‌هایی که در سوریه و لبنان رخ داده بود، همه و همه این نگرانی را برای نوری‌قزلجه ایجاد می‌کرد که سطح تنش در ایران هم بالا برود و جنگی در بگیرد.

با این حال، حل مسئله چندان ساده نبود و نه‌تنها دولت دست خالی و گرفتار کسری بودجه سنگین بود، که بحران آب و خشک‌سالی کم‌سابقه در ۵۰ سال اخیر مشکل‌ساز شده بود و افزایش سطح ذخایر کالاهای اساسی را پیچیده کرده بود. بنابراین او با کمک رئیس‌جمهور توانست موافقت رهبر شهید را برای تأمین منابع مالی افزایش ذخایر استراتژیک کالاهای اساسی جلب کند. وزیر کشاورزی روایت می‌کند در روز دوم جنگ ۴۰روزه، مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری شخصا به خیابان طالقانی و وزارت کشاورزی آمد تا اوضاع امنیت غذایی مردم را بررسی کند. دغدغه‌ای که به روایت نوری‌قزلجه پیش از این در نشست‌های هیئت دولت مطرح شده بود و پزشکیان به اعضای تیم خود گفته بود خودشان را برای بدترین سناریوها مانند جنگ و محاصره و... آماده کنند و حالا وزارت کشاورزی یکی از نخستین وزارتخانه‌هایی بود که باید آزمون خود را در جنگ پس می‌داد. اما مسئله فقط افزایش سطح ذخایر کالاهای اساسی نبود. پس از جنگ در برخی استان‌ها جابه‌جایی جمعیتی رخ داده بود و نیاز به سرشماری و برآورد تازه برای تولید یا تأمین نیاز آن استان‌ها بود. در برخی استان‌ها که جمعیت کاهش داشت، مشکل مازاد غذا و فساد آن یا امکاناتی برای نگهداری بیشتر مواد غذایی بود. از آن سمت هزینه‌های حمل‌ونقل تغییر کرده بود و مسیرهای حمل کالا با محاصره دریایی متفاوت شده بود یا تجار با شرایط جدیدی در کشورهای مقصد تجارت مواجه می‌شدند و مهم‌تر اینکه محاصره دریایی و تخریب صنایع مادر، صادرات نفت و ورود ارز به کشور را دشوار کرده و در مقاطعی حتی بسته‌بندی مواد غذایی دچار مشکلات عدیده شده بود اما فرصت کافی نبود و باید برای رفع فوری تمام این مسائل چاره‌اندیشی می‌شد تا بازار دچار کمبود غذا نشود.

این بخش‌هایی از روایت وزیر کشاورزی از روزهای نفس‌گیر مدیریت امنیت غذایی کشور در شرایط جنگ است؛ مأموریتی که البته هنوز تمام نشده است و هربار با شرایط پیچیده‌تری مواجه می‌شود. شرح گفت‌وگوی کامل وزیر کشاورزی با «شرق» در ویژه‌نامه کشاورزی و امنیت غذایی روزنامه به زودی منتشر می‌شود.

یادداشت

آینده جایگاه‌داری ایران در دست کیست؟

محمدحسین صفایی
کارشناس صنایع پایین‌دستی نفت

با ابلاغ نرخ علی‌الحساب حق‌العمل جایگاه‌های عرضه سوخت، دو پرسش به‌هم‌پیوسته دوباره مطرح می‌شود: آیا جایگاه‌داری در ایران صرفه اقتصادی دارد و اگر دارد، این صرفه را دولت تضمین می‌کند یا مشتری؟ افزایش ۴۰درصدی حق‌العمل جایگاه‌های سوخت، اگرچه در نگاه اول خبری امیدبخش برای جایگاه‌داران است، اما واقعیت این است که این افزایش بیشتر جبران‌کننده عقب‌ماندگی درآمدی سال‌های گذشته در برابر تورم و هزینه‌های فزاینده است تا اینکه بخواهد راه‌حلی برای مسئله ساختاری این صنعت باشد. بر اساس اعلام مدیر بازرگانی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی، حق‌العمل علی‌الحساب بنزین ۹۰۰ تومان و نفت‌گاز ۵۳۰ تومان به ازای هر لیتر در سال ۱۴۰۵ تعیین شده؛ ارقامی که هنوز قطعی نشده و مصوبه نهایی آن در انتظار تصویب هیئت وزیران است. این در حالی است که جایگاه‌دار همچنان با انبوهی از هزینه‌ها از جمله نیروی انسانی، بیمه، مالیات، تعمیرات، تجهیزات سامانه هوشمند سوخت و ریسک جرائم قراردادی دست‌وپنجه نرم می‌کند، بی‌آنکه اختیاری در تعیین قیمت فروش یا حاشیه سود اصلی داشته باشد. نکته‌ای که کمتر به آن پرداخته می‌شود، ماهیت مالی این سازوکار است. حق‌العمل تخصیصی به جایگاه‌ها، اعتبارات مالی ۴۸ساعته، هزینه نگهداشت سامانه هوشمند سوخت، کرایه حمل، سامانه «کهاب» (یا همان کاهش هوای آلوده بنزین)، همه و همه هزینه‌هایی هستند که در نهایت بر دوش دولت و به تعبیر دقیق‌تر، از جیب مردم تأمین می‌شوند. روش فعلی نه‌فقط ناکارآمد است، بلکه هزینه‌ای پنهان بر اقتصاد عمومی تحمیل می‌کند، بدون آنکه لزوما به کیفیت بهتر خدمت یا رضایت مشتری منتهی شود. با این‌همه، بازار خریدوفروش امتیاز جایگاه همچنان داغ است. پارادوکس را باید در نگاه سرمایه‌گذاران جست‌وجو کرد. به طور کلی یک پمپ بنزین فقط یک واحد فروش و عرضه سوخت نیست.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص)

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران
مناقصه شماره م.ع.پ/۱۴۰۵/۰۱۳
به شماره سامانه دولت (ستاد) ۲۰۰۵۰۹۱۶۴۵۰۰۰۰۷۰
شناسه آگهی ۲۲۸۶۲۶۱
نوبت اول

شرکت پایانه های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد انجام خدمات موضوع مناقصه را با در نظر گرفتن شرایط کلی زیر و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)، به صورت فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران به مناقصه گر واجد شرایط واگذار نماید:

الف) کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تهیه فهرست مناقصه گران دارای صلاحیت ، ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترو نیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند . خاطر نشان می سازد به موجب بخشنامه وزارت صمت امکان ثبت نام بر خط رایگان در این سامانه جهت کلیه مناقصه گران فراهم می باشد.

شماره تماس سامانه ستاد در تهران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۲۱۱۴۵۶۰و اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام در سایر استان ها ، در سایت سامانه (www.setadiran.ir) بخش "ثبت نام / پروفایل تامین کننده/مناقصه گر" موجود است.

ب) نوع فراخوان : مناقصه عمومی توأم با ارزیابی کیفی جهت انتخاب مناقصه گر واجد شرایط به منظور انجام خدمات موضوع مناقصه / یک مرحله ای

ج) نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: تهران- خیابان پاسداران -بالاتر از برج سفید – خیابان شهید حجت سوری (نیستان هفتم) پلاک ۱۱- شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص)

د)موضوع مناقصه:پروژه تخریب حوضچه موجود و احداث حوضچه جدید در غرب مخزن ۴۳ شرکت پایانه های نفتی ایران واقع در جزیره خارک

ه) شرح مختصر پروژه : هدف از اجرای این پروژه اصلاح حوضچه موجود در غرب مخزن ۴۳ به دلیل ابعاد کوچک و مشکلات متعدد عملیاتی می باشد و مقرر است حوضچه جدید با ابعاد بیشتر ضمن حل مشکلات موجود ،سایر خطوط مجاور را نیز در بر گیرد.

و) نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار، تضمین انجام تعهدات و حسن انجام کار: ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ **۲/۹۵۱/۷۳۰/۱۱۳ (دو میلیارد و نهصد و پنجاه و یک میلیون و هفتصد و سی هزار و یکصد و سیزده) ریال** حسب آئین نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیأت محترم وزیران و همچنین تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان **پنج درصد** نرخ پیشنهادی برنده مناقصه؛ ضمناً تضامین صادره می‌بایست مطابق فرمت‌های نمونه پیوست آئین‌نامه مذکور ارائه گردد؛ لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص، نخواهد داشت. شایان ذکر می باشد پس از انعقاد قرارداد، به میزان ده درصد از هر صورت وضعیت مناقصه گر برنده به‌عنوان تضمین حسن انجام کار کسر می گردد.

ز) محل ، مدت زمان اجرای پروژه و برآورد مناقصه گزار: محل اجرای پروژه موضوع مناقصه واقع در **جزیره خارک** و مدت انجام قرارداد **۷ (هفت) ماه شمسی** و دوره نگهداری به میزان **۳(سه)ماه شمسی** می باشد . برآورد مناقصه گزار برابر با **۵۹/۰۳۴/۶۰۲/۲۶۱ (پنجاه و نه میلیارد و سی و چهار میلیون و ششصد و دو هزار و دویست و شصت و یک) ریال** می باشد.

ح) مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد مالی از تاریخ ارائه پیشنهاد به مدت ۱۸۰ روز می باشد .

ط) گواهی ها و مدارک مورد نیاز:

ط-۱) گواهینامه صلاحیت پیمانکاری حداقل پایه ۵ در رشته ساختمان و ابنیه حداقل پایه ۵ در رشته نفت و گاز از سازمان برنامه و بودجه کشور

ط-۲) دارا بودن شخصیت حقوقی.

ط-۳)ارائه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی.

ط-۴) ارائه تصویر مصدق کد اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان مجاز امضا

ی)زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی:

ی-۱) با عنایت به ابلاغیه شماره ۱/۱۴۰۹۳۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ دبیر محترم کارگروه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) و بخشنامه شماره ۱۳۶۱۵۹/ت ۵۵۲۸۹ هـ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۲۵ هیات وزیران و تاکید موکد بر الزام بکارگیری امضای الکترونیکی اسناد پاکت های (ب) و (ج) و اسناد ارزیابی کیفی (با لحاظ شرایط مندرج در فرم استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران) و عدم پذیرش نسخ فیزیکی واسناد فاقد امضای الکترونیکی (دارای مهرگرم) ، کلیه مناقصه گران موظف می باشند تمامی اسناد پاکت های (ب) و(ج) و ارزیابی کیفی مناقصه را با امضاء الکترونیکی ودر موعد مقرر در اسناد مناقصه از طریق سیستم سامانه ستاد بارگذاری نمایند در غیر اینصورت مناقصه گزار از پذیرش نسخه فیزیکی اسناد پیش گفته معذور خواهد بود.

ی-۲) کلیه مناقصه گران واجد شرایط می توانند به مدت ۷ روز از زمان درج آگهی نوبت دوم نسبت به دریافت اسناد و معیارها و فرم استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام و ظرف مهلت ۱۴ روز پس از انقضای مهلت دریافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد، مدارک و گواهینامه های ذکر شده در آگهی نسبت به تغذیه اسناد پیش گفته در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام نمایند. همچنین مناقصه گران می توانند جهت رویت آگهی به سایت‌های WWW. SHANA. IR، HTTP://IETS.MPORG.IR و WWW.IOTCO.IR مراجعه نمایند.

ی-۳) مناقصه گزار در رد و یا قبول مدارک در تمام مراحل مطابق قانون برگزاری مناقصات و آیین نامه های اجرایی آن مختار خواهد بود.

روابط عمومی

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰ ۳۶ ۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

ارتباط با روزنامه شرق
T.ME/ALOSHARGH
WWW.SHARGHDAILY.IR

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان البرز (سهامی خاص)

فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی یک مرحله ای
موضوع : درج آگهی مناقصه تصحیح کننده
شناسه : ۲۲۸۴۲۱۹
نوبت اول

شرکت گاز استان البرز در نظر دارد مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی مناقصه به شماره نیاز ۲۰۰۵۰۰۱۴۰۲۰۰۰۰۲۲در سامانه تدارکات الکترونیکی(دولت) برگزار نماید.

مبلغ برآورد اولیه : ۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ریال

مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار : ۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ریال

آخرین زمان مهلت دریافت اسناد توسط مناقصه گر: ساعت ۱۶:۰۰ روز ۱۴۰۵/۰۷/۰۸

آخرین زمان عودت اسناد توسط مناقصه گر: ساعت ۱۶:۰۰ روز۱۴۰۵/۰۷/۲۳

زمان بازگشایی پاکات " الف ، ب ، ج" : ساعت ۹روز ۱۴۰۵/۰۸/۰۳

شرایط مناقصه گر:

الف) ارائه تاییدیه وزارت نفت

ب) تاییدیه سامانه توانیران در خصوص اقلام موضوع مناقصه توسط تولید کنندگان الزامی بوده و تامین کنندگان از تولید کنندگانی که در سامانه توانیران ثبت نام نموده اند می توانند نسبت به تامین کالا اقدام نمایند و تاییدیه سامانه توانیران مربوط به تولید کننده مزبور را ارائه نمایند.

آدرس: استان البرز، کرج، میدان طالقانی، بلوارتعاون، خیابان فرهنگ، روبروی تربیت ۶، شرکت گاز استان البرز، امورپیمانها